

Els pertany Espanya?

JOAN TAPIA
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 12.03.07

Ahir va fer tres anys de l'atemptat amb més víctimes a Espanya. L'economia creix i es crea ocupació. Estem en la legislatura amb menys atemptats d'ETA. Però tot se centra en la novena manifestació contra la política de **Zapatero** a Euskadi. En aquesta ocasió, per la presó atenuada --**Aznar** en diu alliberament-- d'algú que ja ha complert la seva condemna per assassinat.

Rajoy va afirmar ahir, sense immutar-se, coses molt greus. Per exemple que el Govern ha "claudicat" davant el xantatge i que manté fosques negociacions amb ETA per arribar a una "pau enganyosa". No li importa que tingui aval parlamentari; ni que en l'"alto el foc", al contrari del del 1998, no s'hagi acostat cap pres; ni que l'atemptat de Barajas provi que el Govern potser "explora", però no entrega. També va dir que s'ha de reclamar ¡"la llibertat que ens han robat"! I va afegir: "Hem conegut dies millors en la lluita contra el terror". ¿Quins? ¿Els de l'assassinat de **Tomás y Valiente** o **Blanco**? ¿Els vuit anys d'**Aznar** amb 75 assassinats? Va continuar: "Volem recuperar l'Espanya que va aconseguir que ETA no matés perquè no podia matar, perquè l'estàvem derrotant". ¿La mateixa ETA que **Acebes** va assegurar als ciutadans que era l'autora de l'11-M?

Però el centre de l'assumpte és aquí: "No estem parlant només de terrorisme, estem parlant d'Espanya. Espanya ens pertany a tots i ningú té dret a modificar-la per fer contenta ETA". ¿Per què amagar que canviar els estatuts, o la Constitució, té un procediment reglat i gens fàcil? Tot i que el desembre del 2005, a la manifestació contra l'Estatut, ja va dir: "S'estan violant els drets de molts espanyols sense que ningú faci res per impedir-ho".

Finalment va fer una crida "solemne" als espanyols a "posar fi a aquesta situació". Unit al que va assenyalar dijous a Albacete --"ja no és lliure, ja no val"-- és clar que el PP fa un altre salt cap al tremendisme: s'ha de liquidar **Zapatero** amb les armes de la unitat d'Espanya i la negociació a Euskadi. Creuen que Espanya els pertany. Com el llaç blau de Gest per la Pau.

L'Espanya plural no és Espanya.

Anem doncs cap a una etapa d'encara més crispació, que només es pot acabar després de les eleccions. El Govern ha d'actuar amb més energia (el cas De Juana es deu a no haver agafat el toro per les banyes fa temps). I amb més intel·ligència per explicar la seva política. ¿Ha de ser **Zapatero** qui reveli al Senat les contradiccions de la política penitenciària d'**Aznar**? ¿Ho ha d'anunciar al Marroc menyspreant la seva política exterior?

Però és la gent de centredreta la que té l'última paraula. ¿És la crispació la fórmula convenient per a un país raonable? ¿És una palanca segura per tornar al poder?